

מבואר, שבין לרב זביד ובין לרב אשי, הולכים בצומת הגידין אחר הרוב.

ובצומת הגידין של עופות⁽³⁶⁰⁾ ש-שיתסר שש עשרה חוטי הוו בצומת גידין שבה, אי פסיק חד מינייהו אם נחתך אחד מהם⁽³⁶¹⁾ — טרפה!⁽³⁶²⁾

אמר מר בר רב אשי: הוה קאימנא קמיה הייתי לפני דאבא, ואייתו לקמיה הביאו לפניו עופא עוף, וברק, ואשכח ביה מצא חמוסר חמש עשרה גידין בצומת הגידין, ולכאורה חסר אחד מהם ויש להטריפו.

הוה חד, דהוה שני מחבריה היה שם גיד אחד שהיה עב יותר מחבריו וכמו שנים, נפציה נפץ והפריד אותו גיד ואשכח ומצא

שהרי שנים מתוך שלשה הם ואף באופן זה נחשב כולו כחתוך ונעשית הבהמה טריפה משום כך.

מר בר רב אשי מתני שונה את ענין זה לקולא,⁽³⁵⁹⁾ וכדלהלן:

אם איפסיק נחתך הגיד אלימא העבה שביניהם, אין זה מטריף. שהרי האיכא עדיין ישנו רוב מנין שהרי שנים מתוך השלשה קיימים,

וכן אם איפסיק קטיני נחתכו הגידין הדקים, אף בזה אין להטריף את הבהמה. שהרי האיכא רוב בנין. מבחינה כמותית, רוב הצומת קיים ואין להטריף משום כך.

הארוכות של תרנגול]. וכעין זה מבואר בר"ן שכתב: ושיעור צומת הגידין בעוף מתחילת עצם השוק המחובר עם הרגל עד שנבלעים בבשר.

361. לא רק אם נחתך אחד מהם העוף טרף, אלא אפילו אם נחתך רובו של אחד מהם הדין כן. [רמב"ם שחיטה ח יט] אולם לדעת הרמב"ן אם רק רוב אחד מהם נפסק, כשר. ולא עוד, אלא אפילו נפסקו חמשה עשר ברובם ואחד נשאר שלם, כשר!

362. לעיל נו א מצינת הגמרא חומרות שיש בעוף יותר מבהמה. ומעירים התוספות, מדוע חומר זה שאם נחתך אחד מן הגידין שבעוף הריהו טרפה, אינו מוזכר בכלל הדברים שעוף חמור בהם?

ומבאר: טעם טרפה זו הוא משום שכאשר נפסק אחד מגידי העוף סוף כולם ליפסק. ולכן כבר מעתה מחשיבין את כל הצומת כפסוקה. ואין זה חומר מיוחד, אלא שכך הוא טבעו של

359. רש"י מביא שהלכה בדבר זה כמר בר רב אשי כבכל מקום שהלכה כמותו, לבד משני ענינים "מכתב אודיתא" ו"מיפך שבועה" שבהם אין הלכה כמותו. וכן פסקו הרי"ף והרמב"ם [שחיטה ח יח].

והרשב"א הביא מספר התרומה שכתב בשם רש"י שהלכה כאמימר ויש להחמיר אחר רוב מנין ובנין. ותמה על כך הרשב"א שהרי הלכה כמר בר רב אשי בכל מקום. ויתכן שבנוסחאות שלהם לא הובאה שמועה זו בשם מר בר רב אשי, אלא מאמורא אחר בשם רב זביד. ולכן לא חשו לפסוק כמותו.

360. צומת הגידים בעוף מקבילה לצומת הגידין שבהמה. וכמו שכתב הרשב"א בתורת הבית הקצר [מ ב] ששיעור מקום תחילתם הוא כמו של בהמה.

לדעת רש"י [נז א ד"ה צומת הגידין] הוא בשיפולו שם עצם השוק סמוך לארכובה [העצם התחתונה הדקיקה שממנה יוצאים אצבעות הרגל